

РЕШЕНИЕ

№ 7923

гр. София, 12.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 66
състав**, в публично заседание на 12.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11093** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника им - адв.Н. Б. от САК, срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221516003190-091-001/17.02.2017г., издаден от ТД на НАП С., в частта, в която е потвърден с решение № 1029/30.06.2017г. на Директора на „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП). С жалбата до съда се иска отмяната на РА в частта, в която е потвърден с решението на ДОДОП. Развити са съображения, относими към необоснованост на преценката на органите по приходите по доказателствата, необсъждане на допълнителни доказателства от съществено значение, неправилно приложение на материалния закон, както и че акта е постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи по ДОПК, като органа по приходите не е събрал служебно доказателства, не е установил обективно и безпристрастно истината за фактите, не е изложил мотиви за издаването на акта и определяне на задълженията. Претендира се, че необосновано е отказано правото на данъчен кредит по фактури, с конкретно посочени доставчици – [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], с доводи, че за тези доставки са съставени редовни документи със съответните счетоводни записи, начислен и деклариран е съответния данък от доставчиците, а доставките са платени по банков или по касов пъти и са налице доказателства за това.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител, поддържа жалбата, излага доводи за нейната основателност и моли да бъде уважена.

Ответникът – директор на дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата и изразява становище същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221516003190-020-001/11.05.2016 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 25.05.2016 г, изменена със ЗИЗВР №Р-22221516003190-020-002/24.08.2016 г. и ЗИЗВР №Р-22221516003190-020-003/20.09.2016 г. издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2012 г. до 31.03.2016 г. Със ЗИЗВР №Р-22221516003190-020-004/20.10.2016 г. е променен обхвата на ревизията като е възложено извършване на ревизията и за задължения по ЗКПО за периодите от 01.01.2012 г. до 31.03.2016 г., издадена от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221516003190-092-001/29.11.2016 г., връчен надлежно на 06.12.2016г. Независимо от удължения срок за подаване на възражение срещу РД, такова не е подадено от ревизираното лице.

Ревизията е приключила с издаването на ревизионен акт /РА/ №Р-22221516003190-091-001/17.02.2017 г. издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган-възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 180 670,27 лв. и лихви в размер на 46 433,71 лв. за данъчни периоди м. 01.2012 г. до м. 09.2014 г., от м. 12.2014 г. до м. 01.2015 г. и от м. 03.2015 г. до м. 03.2016 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 6/9 и чл. 25, ал 2 от ЗДДС, чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС и чл. 71, т. 1 от ЗДДС и са определени задължения по ЗКПО за корпоративен данък в размер на 103 679,88 лв. и лихви за просрочие в размер на 25 666,95 лв. за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. на основание чл. 78 от ЗКПО, чл. 26, т. 1, т. 2 от ЗКПО, чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, чл. 10 от ЗКПО и чл. 54 от ЗКПО.

РА № Р-22221516003190-091-001/17.02.2017 г., е съобщен на адресата си на 17.02.2017г. и е оспорен пред ответника своевременно – на 06.03.2017г. С жалбата си по административен ред жалбоподателят е оспорил РА в частта му, с която са определени задължения по ЗДДС в размер на 180 670,27 лв. и лихви в размер на 46 433,71 лв., както и задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 103 679,88 лв. и лихви в размер на 72 100,66 лв.

С Решение № 1029/ 30.06.2017г. на и.д. директор на Дирекция Обжалване и данъчноосигурителна практика, получено от дружеството на същата дата (л.40) РА е отменен в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчните периоди м. 07.2014 г., м. 01.2015 г., м. 06.2015 г., м. 07.2015 г., м. 11.2015 г., м. 02.2016 г. и м. 03.2016 г., както и по ЗКПО за 2014 г., ведно със съответните лихви. Със същото

решение РА е изменен в оспорената му част за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м.01.2012г. до 12.2012г., от м.01.2013г. до м.07.2013г., за м.09.2013г., за м.11.2013г., м.12.2013г., за м.01.2014г., м.02.1014г., м.03.2014г., м.04.2014г., от м.08.2015г. до м.12.2015г., и за м.01.2016г., както и изменен за установения резултат по ЗКПО за 2012г., за 2013г. и за 2015г.

С решението на Д ОДОП РА е потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчните периоди м.08.2013г., м.10.20913г., м.05.2014г., м.06.2014г., м.08.2014г., м.09.2014г., м.12.2014г., м.02.2015г., м.03.2015г., м.04.2015г. и м.05.2015г.

Извършените процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в РД и РА.

Установено е, че основната дейност на жалбоподателя е техническо обслужване и ремонт на автомобили и застрахователни услуги, която през ревизирания период е упражнявал в следните обекти: поземлен имот с площ от 390 кв. м. находящ се в [населено място], [улица], нает от дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], съгласно договор за наем от 01.05.2010 г. , поземлен имот находящ се в [населено място],[жк], [улица] площ от 375,00 кв.м. нает съгласно договор за отдаване под наем на недвижим имот от 06.03.2014 г., сключен с лицата М. Н. М., Е. И. М. и Н. И. Б. и в имот, находящ се в [населено място], [улица], маг. 7, нает съгласно договор за наем от 02.07.2009 г., сключен с лицето Весел М. В..

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221516003190-040-001/03.06.2016 г. и №Р-22221516003190-040-002/15.08.2016 г. В отговор с писма са представени счетоводни и търговски документи, както и информация за електронните адреси на доставчиците.

Установените задължения за довносяне в частта по ЗДДС са вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, общо в размер на 102 920.34 по фактури от доставчиците: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Конкретно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 102 920,34 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, е по следните фактури:

- по фактура №1302/29.10.2012 г., установена в хода на ревизията с коректен №[ЕГН]/29.10.2012 г., с предмет на доставка „почистване на автокомплекс и паркинг“, издадена от [фирма] в размер на 3 000,00 лв. за данъчен период м. 10.2012 г.;
- по фактура с № 1501/06.11.2012 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №146/06.11.2012 г. с предмет на доставка „услуга по поддръжка на софтуер“, издадена от [фирма] в размер на 2 000,00 лв. за данъчен период м. 11.2011 г.;
- по 4 фактури с предмет на доставките „дизайн, предпечат и печат на рекламни

материали“, „охрана на обект „А. М.“, „кафе“, издадени от [фирма] в размер на 9 588,65 лв. за данъчните периоди м. 10.2012 г., м. 11.2012 г., м. 03.2013 г. и м. 05.2013 г.;

- по 3 фактури с предмет на доставките „охрана на автокомплекс съгласно договор“, издадени от [фирма] в размер на 6 567,00 лв. за данъчните периоди м. 02.2013 г. и м. 03.2013 г.;

- по 2 фактури с предмет на доставките „изработка на реклама“ и „изработка на проект на реклама“, издадени, от [фирма] в размер на 3 096,00 лв. за данъчни периоди м. 08.2012 г.;

- по фактура с №128/29.02.2012 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/29.02.2012 г. с предмет на доставките „изработка и монтаж на външна реклама“, издадена от [фирма] в размер на 900,00 лв. за данъчен период м. 02.2012 г.;

- по фактура с №2169/21.11.2013 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/21.11.2013 г. с предмет на доставката „почистване на автокомплекс“, издадена от [фирма] в размер на 550,00 лв. за данъчен период м.11.2013г.

- По фактура 395/05.02.2014г. като в хода на ревизията същата е установена като фактура № 40/05.02.2014г. с предмет на доставката „почистване на автокомплекс“, издадена от [фирма] в размер на 1 300,00 лв. за данъчен период м. 02.2014 г.;

- по фактура с №1277/14.07.2014 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/14.07.2014 г. с предмет на доставките „сервизно оборудване по опис“, издадена от [фирма] в размер на 8 000,00 лв. за данъчни периоди м. 07.2014 г.;

- по 2 фактури с предмет на доставките „ремонтна дейност на автокомплекси М.“, „почистване на офиси след ремонтна дейност“ издадени от [фирма] в размер на 6 558,34 лв. за данъчни периоди м. 06.2015 г.;

- по 2 фактури с предмет на доставките „охрана на автокомплекси и офиси за периода от 01.01.2015 г. до 30.06.2015 г.“, „охрана на автокомплекси и офиси за периода от 01.07.2015 г. до 31.08.2015 г.“ издадени от [фирма] в размер на 2 358,33 лв. за данъчни периоди м. 06.2015 г. им. 08.2015 г.;

- по 3 фактури с предмет на доставките „70 бр. ватирани елеци и 100 бр. дъждобрани“, „70 бр. гащеризони с- обемни джобове и 300 бр. ръкавици маслоустойчиви“, „270 бр. гумени ботуши“ издадени от [фирма] в размер на 3 003,90 лв. за данъчен период м. 10.2015 г.;

- по фактура с №396/05.02.2014 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/05.02.2014 г. с предмет на доставка „охрана“, издадена от [фирма] в размер на 1 000,00 лв. за данъчен период м. 02.2014 г.;

- по 7 фактури с предмет на доставките „220 бр. автошампоан с вакса, 220 бр. синева ароматизатор, 180 бр. спрей за табло и 300 бр. омекотитрел“, „800 бр. микрофибърна кърпа, 150 бр. ледомор и 30 бр. active foam 25л.“, „35 бр. jumbo и 22 бр. power spezial - прахообразен“, „350 бр. препарат за стъкла“, „53 бр. активни концентрирани детергенти, 38 бр. почистващи препарати за джанти, 64 бр. препарати за автоседалки и тапицерии, 74 бр. защитни полиращи средства за гуми“, „40 бр. jumbo и 25 бр. power spezialО-прахообразен и 60 бр. омекотител за вода 1л.“, „76 бр. активни концентрирани детергенти, 56 бр. почистващи препарати за джанти, 60 бр. спрей за табло и 300 бр. шампоан за вакса“, издадени от [фирма] в размер на 12

532,48 лв. за данъчни периоди м. 01.2016 г., м. 02.2016 г. и м. 03.2016 г.;

- по 4 фактури с предмет на доставките „почистване на офиси с почистващи препарати“ и „мобилни телефони“, издадени от [фирма] в размер на 8 629,80 лв. за данъчни периоди м. 08.2015 г. и м. 09.2015 г.;

- по фактура с №1504/21.11.2012 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/21.11.2012 г. с предмет на доставка „поддръжка и окабеляване на видеонаблюдение“, издадена от [фирма] в размер на 2 050,00 лв. за данъчен период м. 11.2012 г.;

- по фактура с №216/07.03.2012 г., като в хода на ревизията е установено, че фактурата е с №[ЕГН]/07.03.2012 г. с предмет на доставките „договор за транспорт“, издадена от [фирма] в размер на 5 000,00 лв. за данъчен период м. 03.2012 г.;

- по 13 фактури с предмет на доставките „препарат за почистване на килими“, „алкални почистващи препарати“, „препарат за автомобилни гуми“ „препарат за автоседалки“, „обезмаслител“, „работно облекло, работен гащеризон, ботуши, ръкавици“, „автошампоан с вакса“, „препарат за почистване на насекоми от брони“, „препарат за безконтактно външно измиване“ и др. издадени от [фирма] в размер на 21 669,31 лв. за данъчни периоди м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м. 12.2015 г. и м. 01.2016 г.;

- по 3 фактури с предмет на доставките „рекламна дейност и поддръжка на уебсайт www.srautobg.com за периодите от 01.01.2015 г до 30.06.2015 г., от 01.07.2015 г. до 31.08.2015 г. и от 01.09.2015 г. до 30.09.2015 г.“, издадени от [фирма] в размер на 5 116,53 лв. за данъчни периоди м. 06.2015 г., м. 08.2015 г. и м. 09.2015 г. .

Във връзка с констатациите за различните номера на фактурите, при обжалването на РА по административен ред е установено, че в дневника за покупки на жалбоподателя фактурите са посочени с различен номер. При прегледа на самите представени фактури се установява, че те са заведени със същия номер в дневника за продажби на доставчика. Констатирана е допусната техническа грешка, като в дневника за покупки на жалбоподателя е посочен погрешния номер на фактура.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на гореописаните доставчици. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи, в които е установено, че с изключение на [фирма], останалите дружества са deregистрирани по реда на ЗДДС по инициатива на орган по приходите. Сочените за доставчици дружества са отразили фактурите, предмет на спора в дневниците си за продажби. Изготвените за целите на проверките искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПО) са връчени по реда на 29, ал. 4 от ДОПК на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Същите дружества, в отговор, са представили подробно посочени писмени документи под опис като: [фирма] са представени спорните фактури, с приложени към тях приемо-предавателни протоколи, договори, счетоводни разпечатки на сметки 45321, 461, 463, 703, 503, обратна ведомост, платежна ведомост и рекапитулация по пера за периода от 01.06.2015 г. до 30.09.2015 г. От [фирма] фактури с приложени приемо предавателни протоколи, договор за доставка от 01.12.2015 г., справка с натрупване на сметка 411, фактура от предходен доставчик, издадена от [фирма] с приложен към нея ППП; [фирма] е представило спорната фактура, обратна ведомост, извлечения от счетоводни сметки 45321, 461, 462, 463, 501 и 602; [фирма] е представило спорната фактура, главна книга на сметки 703, 45321, 501, справка относно разплащането по фактурата, обратна ведомост за м.

11.2012 г.; От [фирма] са представени спорните фактури, главна книга на сметки 45321, 703, 501, оборотна ведомост за; От [фирма] фактура, главна книга на сметки 45321, 703, 501, справка относно разплащане по посочената фактура, оборотна ведомост за м. 11..2013 г. и договор за почистване на административни сгради на РЗИ - П.; [фирма] е представило спорната фактура, главна книга на сметки 45321, 703, 45311, договор за почистване на административни сгради на РЗИ - П. и оборотна ведомост; [фирма] е представило спорните фактури, договор за изработка от 05.01.2015 г., сключен между [фирма] /Възложител/ и [фирма], /Изпълнител/. Съгласно посочения договор Изпълнителят се задължава да извърши на свой риск срещу възнаграждение ремонтна дейност и почистване на офиси след ремонтна дейност, в срок до 6 месеца, със средства на Възложителя, приемо-предавателни протоколи от 28.06.2015 г. и от 29.06.2015 г., оборотна ведомост; От [фирма]: фактури, договор за доставка от 01.10.2015 г.; От [фирма] фактура, договор за охрана на недвижим имот от 01.09.2013 г., оборотна ведомост за м. 02.2014 г., счетоводна разпечатка на сметка 702, 702/1, 703, 4532/1, 501, 703, 602; От [фирма]: фактури, аналитичен регистър на сметки 501,702, 4532, хронологичен регистър за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. договори за доставка от 01.12.2016 г. и 03.01.2016 г.; От [фирма]: фактури, Главна книга на счетоводни сметки 4531, 503,602, 702, 703 и оборотна ведомост за периодите м. 08.2015 г. и м. 09.2015 г. ИПДПОЗЛ на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма] са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК като от задължените лица не са представени документи.

След извършена проверка в информационната система на НАП органът по приходите е констатирал, че част от доставчиците не са имали назначени лица по трудово правоотношение. Това са доставчиците - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

С допълнение към жалба с вх. №23-22-430/23.03.2017 г. от жалбоподателя са представени граждански договори както следва: 2 договора сключени между [фирма] и Г. Й. С. и Т. И. Т.; 3 граждански договора сключени между [фирма] и Й. С. Г., И. И. Д. и Д. П. Д.; 2 граждански договора сключени между [фирма] и С. П. И. и А. П. Л.; 1 граждански договор, сключен между [фирма] и инж. И. П. С..

Фактическите установявания за доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са за наличието на назначени по трудово правоотношение лица. Така за [фирма] е установено назначено 1 лице на длъжност: „монтажник”. В [фирма] е имало назначени на трудов договор 2 лица на длъжност: „общ работник строителство на сгради”, като са представени с допълнение към жалба с вх. № 23-22-430/23.03.2017 г. 2 граждански договора с П. Е. И. и И. П. Б.; В [фирма] е имало назначени 2 лица на длъжност: „общ работник строителство на сгради” и „оператор вентилационни системи“, [фирма] е имало назначено 1 лице

на длъжност: „рекламен агент”, както и са представени с допълнение към жалба 3 граждански договора със С. Г. Й., Ч. П. П. и И. И. С.; В [фирма] е имало назначено 1 лице на длъжност: „монтажник”. За [фирма] са установени назначени 3 лица на длъжност: „общ работник строителство на сгради”. В [фирма] Е. е имало назначени 14 лица на длъжност: „общ работник”. По отношение на [фирма] са установени назначени 9 лица на длъжност: „общ работник”, „пакетировач“, както и с допълнение към жалба е представен граждански договор с П. И. Б.; Във [фирма] е имало назначени 4 лица на длъжност: „организатор работа с клиенти”, „търговски директор”, „специалист с контролни функции въвеждане на данни“ и „офис мениджър“. За [фирма] констатациите са за 1 лице, назначено на длъжност „дизайнер на рекламни материали“.

В хода на ревизията по процесните доставки жалбоподателят е представил копия на: фактури, вносни бележки, приемо-предавателни протоколи, сключени договори с доставчиците за извършване на цялостно почистване на собствените и наети автокомплекси и паркинги, договори за цялостна охрана на собствени и наети автокомплекси и офиси, договор за поддръжка на софтуер, договори за работни дрехи, обратни ведомости, хронологични регистри, разчетни платежни ведомости и др.

Преценката на органът по приходите е, че както ревизираното лице, така и доставчиците не са представили всички необходими документи достатъчни за анализиране на спорните доставки.

Към момента на извършване на ревизията, на дружествата – доставчици са извършени ревизии по ЗДДС /и ЗКПО/, както следва: на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Във връзка с така установената фактическа обстановка и представените при ревизията доказателства, органите до приходите са отказали право на данъчен кредит по фактурите, издадени от гореописаните доставчици, поради констатации за липса на материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки. Обосновано е, че жалбоподателят не е приложил дължимата грижа на добър търговец при осъществяване на дейността на дружеството.

При изложената фактическа обстановка, ревизиращият орган е направил извод, че по фактурите на посочените по-горе доставчици липсва реална доставка на стоки и услуги, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и не е възникнало облагаемо данъчно събитие, съгласно чл. 25 ал. 2 от ЗДДС. В резултат е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 102 920,34 лв., по издадените процесни фактури от [фирма],

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], на основание чл. 68 ал. 1 т. 1 и чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС.

При оспорването на РА по административен ред констатациите в РД и РА, са приети за законосъобразни относно: отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 629,80 лв. за данъчните периоди м. 08.2015 г. и м. 09.2015 г. по фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка „почистване на офиси с почистващи препарати“ и „106 мобилни телефони N. lumia, S., A. 6, N. 630 DS, N. B. N.“; отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 000,00 лв. за данъчен период м. 03.2012 г. по фактура издадена от [фирма] с предмет на доставка „по договор за транспорт“, по фактурата, издадена от [фирма] в размер на 3 096,00 лв. за м. 08.2012 г. с предмет „изработка на реклама“, „проект на реклама“ и по фактурите, издадени от [фирма] в размер на 900,00 лв. и от [фирма] с предмет „дизайн, предпечат и печат рекламни материали“, „охрана на обект“ и „кафе“ в размер на 9 588,69 лв., с доводи, че при извършените насрещни проверки на посочените дружества не са ангажирани доказателства за извършване на спорните доставки.

i :

Относно доставките на стоки (мобилни-телефони и кафе) в хода на ревизионното производство са представени единствено спорните фактури за [фирма] и фактури със счетоводни сметки за [фирма]. Изложените мотиви са свързани с констатациите, че при продажба на родово определени вещи, вещно-транслативният ефект - т. е. прехвърлянето на собствеността, се извършва при спазване правилото на чл. 24, ал: 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), съгласно което вещите се индивидуализират по общи и специфични белези при предаването им от продавача на купувача, т. е. чрез фактическото действие на предаването, за каквото в конкретния случай няма представени доказателства. От жалбоподателя, [фирма] и [фирма] не са представени доказателства за прехвърляне на правото на собственост върху стоките, като приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, транспортни документи и др.

По отношение на доставчика [фирма] е констатирано, че не са представени документи за произход на стоките, както и договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за плащане, както и информация къде са съхранявани стоките преди продажбата им на жалбоподателя. Липсват и доказателства за мястото на фактическото предаване на мобилните телефони и кафе, като представената от

[фирма] обратна ведомост за м. 08.2015 г. и м. 09.2015 г. сочи, че няма налични и придобити през периода стоки или други материални запаси, както и начислени възнаграждения за работници и служители. Във връзка с предмета на доставката - мобилни телефони и кафе, е констатирано, че не са представени доказателства дали същите са използвани в икономическата дейност на дружеството. Не са налице и доказателства за последваща доставка и използване на същите стоки. Не са представени доказателства, че дружеството е закупило, заприходило в счетоводството си и впоследствие изписало стоките /телефони и кафе/, предмет на процесната продажба. С оглед на това, от органът по приходите е изведен извод, че не е доказана фактическата възможност на доставчика [фирма] да извърши доставката. Когато се извършва продажба на родово определени вещи, вещно-транслативният ефект - т. е. прехвърлянето на собствеността, се извършва при спазване правилото на чл. 24, ал: 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), съгласно което вещите се индивидуализират по общи и специфични белези при предаването им от продавача на купувача, т. е. чрез фактическото действие на предаването, за каквото в конкретния случай не са представени доказателства. От жалбоподателя, [фирма] и [фирма] не са представени доказателства за прехвърляне на правото на собственост върху стоките, като приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, транспортни документи и др.

По отношение на фактурираните *услуги* по фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма] - изработка на реклама, проект на реклама, дизайн, предпечат и печат рекламни материали, изработка и монтаж на външна реклама 4,5/0,7 м., почистване на офиси с почистващи препарати и договор за транспорт, доставчиците, както и ревизирано лице не са ангажирали доказателства, поради което не може да бъде установено от кого са извършени спорните услуги, предвид това, че при извършена справка в информационния масив на НАП, органите по приходите са установили, че дружествата не разполагат с кадрова обезпеченост и липсват доказателства за надлежно заведено счетоводство.

Органът по приходите е обосновал изводите си, че при доставка на услуга, следва да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, респ. осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата на получателя по доставката. Липсата на доказателства за кадрова и техническа обезпеченост на доставчика, изработването или престирането на уговорения резултат на получателя,

са обстоятелства, които изключват вероятността за реалност на фактурираната доставка.

При липсата на доказателства от значение за установяване на фактическото извършване на доставките, единствено наличието на фактура, относно доставките от [фирма] „ОВЪР | П.“ Е., [фирма], и [фирма] и на фактури и счетоводни регистри от [фирма], не са достатъчни като документи за установяването на фактическото извършване на доставките.

По отношението на кадровата обезпеченост на доставките ревизиращия орган е приел, че [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не разполагат с необходимата кадрова обезпеченост да извършат фактурираните доставки на услуги. Посочените двама доставчици - [фирма] и [фирма] не са имали назначени лица по трудови или граждански договори, при което не е ясно кой е осъществил услугите. Назначените по едно лице „монтажник“ в [фирма] и [фирма] и „обща работници“ в [фирма], е прието, че очевидно не биха могли да извършат услуги по изготвяне на реклама, реклама по параметри и дизайн, предпечат и печат на рекламни материали. В допълнение - за годината, в която са издали процесите фактури, нито един от посочените доставчици не е подал справка по чл. 73 от ЗДДФЛ и не е декларирал изплатени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения и удържан данък за тях. Предвид естеството на доставките /услуги/, в решението на Д ОДОП кадровата обезпеченост е изведена като съществен елемент за доказване реалното им извършване, като за [фирма], [фирма], [фирма], „Т.“ ЕООЛ и [фирма] е прието, че не доказват, че притежават необходимия ресурс, като междувременно не са представили и доказателства за превъзлагане на услугите.

Проверка в хода на ревизионното производство за доставчика [фирма] е установила и липсата на регистрирани МПС – както притежавани, така или наети такива.

Така, поради неуспешно насрещно доказване от страна на жалбоподателя, органът по приходите е възприел, че констатациите и изводите в акта, че доставките по фактурите, по които се претендира приспадане на данъчен кредит, не са извършени от посочения в тях доставчик, с оглед на което заключенията на ревизиращия орган в частта, относно доставките от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], „Б. К.“- Е.и [фирма], не са извършили реално доставка на услуги към [фирма] са законосъобразни, като ревизираното дружество в действителност може да е придобило въпросните стоки и услуги, да ги е осчетоводило и да ги е вложило в дейността си, но не е доказано, че същите са получени именно от

посочените доставчици във фактурите, по които дружеството е упражнило право на данъчен кредит. При липсата на доказателства, за притежаван от доставчиците кадрови и технически ресурс е изведен извод, че [фирма] е знаело или е било невъзможно да не е знаело, че издадените от горепосочените лица фактури не документират реална доставка на услуги към него.

Прието е, че в тежест на жалбоподателя е да докаже, че е налице осъществена доставка по спорните фактури, като дружеството е следвало да предприеме всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама, като в конкретния случай същото не е положило грижата на добър търговец.

При тези доводи, с решението на ДОДОП, жалбата на [фирма] е оценена за неоснователна и отхвърлена, а ревизионният акт е потвърден като законосъобразен в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури в размер на 27 214,45 лв. за данъчни периоди м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., м. 03.2012 г., м. 02.2012 г., м. 03.2013 г., м. 11.2012 г., м. 10.2012 г.

По отношение на доставките по почистване на „автокомплекси и паркинги“, „ремонтна дейност на автокомплекс“, „почистване на офис след ремонтна дейност“, „поддръжка на софтуер“, „рекламна дейност и поддръжка на уебсайт www.srautobg.com“, „охрана на автокомплекси“ по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], които не са предмет на обгжаване в настоящето производство, в решението на Д ОДОП е възприета различна фактическа обстановка, като решаващият орган е приел, че по спорните фактури са налице реално осъществени доставки на услуги и отменил РА по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], в размер на 30 500,20 лв., както и по отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] в размер на 45 205,69 лв.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС решаващият орган е основали изводите си на резултатите от извършените в хода на ревизията насрещни проверки на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

През данъчен период м. 07.2013 г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по фактура №1260/25.07.2013 г. с данъчна основа 49 500,00 лв. и ДДС - 9 900,00 лв., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. В хода на ревизията е

установено, че посочената фактура е с №[ЕГН]/25.07.2013 г. и предмет на доставката лек автомобил Мерцедес Б., модел S 350 С.. Не са представени документи за разплащане между контрагентите. Закупеното МПС е заприходено по дебита на сметка 205 - Транспортни средства. Ревизираното лице представя копиена фактура № [ЕГН]/25.07.2013 г. и Договор за покупко-продажба на МПС от 25.07.2013 г., а [фирма] не е представило изисканите документи. Фактура №[ЕГН]/25.07.2013 г. е отразена в дневника за продажби.

Органът по приходите е обосновал наличието на основанието по чл.70 ал.1 т.4 от ЗДДС и отказал правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 900 лв. по фактура №[ЕГН]/25.07.2013 г., издадена от [фирма].

През данъчен период м. 01.2015 г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по фактура №1/01.01.2015 г. с данъчна основа 70 000,00 лв. и ДДС - 14 000,00 лв., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. В хода на ревизията е установено, че посочената фактура е с №[ЕГН]/11.12.2014 г. и предмет на доставка е лек автомобил Порше П. 4.8. Не са представени документи за разплащане между контрагентите. Закупеното МПС е заприходено по дебита на сметка 207 - Машини и оборудване. Ревизираното дружество е представило копие на фактура № [ЕГН]/ 11.12.2014 г. и договор за покупко-продажба на МПС от 11.12.2014 г. При насрещната проверка на [фирма], дружеството не е представило изисканите документи. Към момента на издаване на фактура №1/01.01.2015 г. [фирма] не е регистрирано по ЗДДС, а от 30.12.2014 г. е дерегистрирано, на основание чл. 176 от ЗДДС.

Органът по приходите е приел за установено основанието по чл.70 ал.1 т.4 от ЗДДС и отказал правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 14 000,00 лв. по фактура №[ЕГН]/11.12.2014 г., издадена от [фирма].

През данъчен период м. 04.2014 г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по фактура №1570/07.04.2014 г. с данъчна основа 833,33 лв. и ДДС - 166,67 лв., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Посочената фактура е отразена в дневника за покупки с № 599/07.04.2014 г. и е с предмет на доставка лек автомобил Форд Фиеста с рег. [рег.номер на МПС] , с брой на местата 4+1. Представен е сключен между страните Договор за покупко-продажба на МПС от 07.04.2014 г.

През данъчен период м. 09.2014 г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/03.09.2014 г. с данъчна основа 1333,33 лв. и ДДС - 266,67 лв., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Тази фактура е отразена в дневника за покупки с № 1712/03.09.2014 г. и е с предмет на доставка лек автомобил Тойота А.. с рег. [рег.номер на МПС] , с брой на

местата 4+1. Представен е Договор за покупко-продажба на МПС от 25.09.2014 г.

През ревизирия период от м. 06. 2015 г. до м. 03.2016 г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по 12 фактури с обща данъчна основа 13 471,08 лв. и ДДС - 2 694,22 лв., издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Фактурите са подробно описани в РД и са с предмет на доставка лизингови вноски по Индивидуален договор за финансов лизинг №151573113859/24.06.2015г. Съгласно договора, лизингодателят [фирма] доставя на [фирма] при условията на финансов лизинг лек автомобил Хюндай 120 GB 3DR G. с цена на лизинговата вещ 24712,44 евро при срок на лизинга 60 месеца.

През ревизирия период от м. 01. 2012 г. до м. 09.2013г. [фирма] е ползвало данъчен кредит по 24 фактури с обща данъчна основа 28 791,25 лв. и ДДС -

на доставка са лизингови вноски по Лизингов договор за лизинг на лек автомобил БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът съгласно представено свидетелство за регистрация на МПС №005975235, е с брой на местата 4+1.

На основание чл. 70 ал. 1 т. 4 и 5 от ЗДДС и определението за „лек автомобил“, съгласно §1, т.,18 от ДР на ЗДДС, ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по посочените фактури на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

През ревизирия период /от м. 12.2013 г. до м. 04.2014 г./ [фирма] е ползвало данъчен кредит по 6 фактури с обща данъчна основа 145 954,81 лв. и ДДС - 29 190,97 лв., издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] /подробно описани в РД/. Същите са във връзка с платени авансови и лизингови вноски по Лизингов договор №35489/17.04.2014 г. с предмет на договора - лизинг на лек автомобил БМВ Х 5 М 50 с рег. [рег.номер на МПС] . Договорената цена на лизинговата вещ е 97 168,80 евро при срок на лизинга 44 месеца. Посочените фактури са отразени в дневника за покупки със сгрешени номера.

Органът по приходите е изискал от ревизираното лице справка за собствените и наети пътни превозни средства. В представената справка е посочено, че лек автомобил БМВ Х 5 М 50 Д с рег. [рег.номер на МПС] се използва като служебен и за представителни цели, а лицето, което ползва МПС, е управителят на дружеството. В справката е посочено още, че превозното средство не се използва за лични нужди на собственика, персонала или трети лица. При тези данни е прието от органът по приходите, че [фирма] не е отчитало разходи за експлоатация на лек автомобил БМВ Х 5 М 50 Д с рег. [рег.номер на МПС] ; т. е. същият не е

използван за дейността на дружеството. Същевременно в хода на ревизията от страна на ревизираното лице не са представени недвусмислени доказателства за използване на наетото МПС в независимата му икономическа дейност и на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури.

През данъчни периоди м. 09 и 12.2012 г. и м. 12.2013 г., [фирма] е ползвало данъчен кредит за получени доставки, представляващи платен наем за леки автомобили, съгласно Договори за наем описани в РД (стр. 124) от „М. - А. Е. с ЕИК[ЕИК], като е посочило в дневниците за покупки фактури №10390/30.09.2012 г., №11474/23.12.2012 г. и №16791/04.12.2013 г. с данъчна основа в размер общо на 3 746,95 лв. и ДДС - 749,39 лв. Предмет на доставка са наем са леки автомобили Форд Мондео и Нисан Е.. На основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 749,39 лв. и по фактурите на „М. - А. Е..

Ревизиращият орган е приел, че за доставките, свързани с придобитите от горепосочените доставчици автомобили, явяващи се „леки автомобили“ по смисъла на §1, т. 18 от ДР на ЗДДС, е в сила ограничителната разпоредба на чл. 70 ал. 1 т. 4 от ЗДДС, като същевременно не са налице изключенията по ал. 2 на чл. 70, посочваща дейностите, при осъществяване на които лицето има право на приспадане на данъчен кредит. При ревизията е установено, че основната дейност на [фирма] е ремонт на автомобили, застрахователна дейност и консултантски услуги, т. е. извън обхвата на дейностите по чл. 70 ал. 2 от ЗДДС. В хода на ревизията, а и до издаването на ревизионния акт не са представени доказателства за използването на автомобилите за дейността на дружеството. Поради това, ревизиращият екип е формирал извода, че автомобилите, се използват за задоволяване на личните нужди на собствениците и управителите на [фирма], поради което на основание чл. 70 ал. 1 т. 4 от ЗДДС, за доставките по придобиването на автомобилите е отказал правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед представени от [фирма] пред решаващия орган договори, съгласно които ревизираното дружество предоставя за временно безвъзмездно ползване МПС на други лица, поради това, че ползвателите са оставили свои автомобили за ремонт в сервиза на жалбоподателя /за срока на ремонта/, наличието на приемо-предавателни протоколи /ППП/, договори за временно безвъзмездно ползване на МПС и приемо-предавателни протоколи за автомобил Мерцедес Б., модел S 350 С., закупен от [фирма].с фактура №[ЕГН]/25.07.2013 г.; за автомобил

Порше П. 4.8, закупен от [фирма] с фактура №[ЕГН] от 11.12.2014г.; за автомобил Форд. Фиеста с рег. [рег.номер на МПС] , закупен от [фирма] с фактура №1570/07.04.2014 г.; за автомобил Хюндай I20GB 3DR G., придобит от [фирма] по 12 фактури; за автомобил БМВ Х 5 с рег. [рег.номер на МПС] , придобит от [фирма] по 24 фактури и за автомобил БМВ Х 5 М 50 с рег. [рег.номер на МПС] , придобит от [фирма] по 6 фактури, решаващата инстанция е приела за недоказано, че посочените автомобили са използвани за лични нужди на собствениците и управителите на дружеството, а че те са използвани в икономическата дейност на дружеството, в съответствие с хипотезата на чл. 70 ал. 2 т. 1 от ЗДДС /отдаване под наем/, при което ограничителната разпоредба на чл. 70 ал. 1 т. 4 не е приложима и правото на приспадане на данъчен кредит по процесите доставки на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е признато, като в тази му част РА не се оспорва.

По отношение на фактура №1712/03.09.2014 г. за автомобил Тойота А. с рег. [рег.номер на МПС] с доставчик Д. АД и за доставчика „М. - А. Е. по фактури: №10390/30.09.2012 г., №11474/23.12.2012 г. и №16791/04.12.2013 г. с предмет автомобили Форд Мондео и Нисан Е., възраженията на жалбоподателя за приети от решаващия орган за неоснователни, а разпоредбата на чл. 70 ал. 1 т. 4 от ЗДДС – законосъобразно приложена.

Във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

За периодите от м. 01.2012 г. до м. 05.2014 г., м. 09.2014 г., м. 12.2014 г., от м. 03.2015 г. до м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 10.2015 г. и м. 01.2016 г. с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 12 843,63 лв. по фактури за гориво от: [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], подробно описани на стр. 118 от РД. Анализ на първичните счетоводни документи, счетоводни регистри и регистри по ЗДДС, представени в ревизионното производство е установил, че жалбоподателят не притежава фактури с такива номера, данъчни основи и ДДС, издадени от посочените доставчици. Установено е и, че през ревизираните периоди ревизираното лице е получател на гориво от посочените по-горе доставчици, които не са отразени в дневниците за покупки на дружеството за съответните данъчни периоди.

Предвид изложеното е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, за периодите от м. 01.2012 г. до м. 10. 2015 г., общо в 12 843,63 лв.

Жалбоподателят с допълнение към жалба с вх. №23-22-430/05.05.2017 г. е

представил фактури и пътни листове, както и искането по чл. 126, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. Решаващият орган е приел, че ревизираното дружество е декларирало в дневниците за покупки фактури за покупки с обобщени данни на данъчните основи и начислен ДДС по фактури на малки стойности за закупено гориво от различни доставчици, като всяка фактура е съставена по приложени фактури от различни доставчици. По този начин са декларирани фактури, обединяващи няколко фактури /включена фактура №0001, издадена от [фирма] или [фирма], вместо 11 фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

При констатациите за липса на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател и на основание разпоредбата на чл. 72, ал. 2, т. 2 от ЗДДС, съгласно която правото се упражнява като лицето посочи документа по чл. 71 т.1 от ЗДДС (фактура) отговаряща на изискванията на чл. 114 от ЗДДС в дневника за покупките по чл. 124 и поради това, че фактурите, които са включвани в дневниците за покупки не отговарят и на хипотезата на чл. 71, т. 2 от ЗДДС, решаващия орган е приел РА за обоснован и законосъобразен в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 12 843,63 лв. за периодите от м. 01.2012 г. до м. 05.2014 г., м. 09.2014 г., м. 12.2014 г., от м. 03.2015 г. до м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 10.2015 г. и м.01.2016г., по фактури, които не отговарят на изискването за първичен счетоводен документ, който може да бъде включен в отчетните регистри по ЗДДС.

Решаващият орган е приел РА за законосъобразен и в частта, в която е отказано право на данъчен кредит в размер на 2 000,00 лв. по фактура №622/22.04.2014 г., издадена от [фирма], за която в хода на ревизията е установено, че същата е с №[ЕИК]/22.04.2014 г. и представлява проформа фактура. В дневника за продажби на [фирма] спорната фактура не е включена. Самият жалбоподател не е направил конкретни възражения за незаконосъобразност на РА в тази му част и не ангажира нови доказателства пред решаващият орган.

По отношение на отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС по фактура №611/21.12.2014 г., издадена от [фирма] с предмет „дадена вечеря“ жалбоподателят не е изложил каквито и да е възражения и не е представил доказателства .С аргументи от текста на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС решаващия орган е установил, че ревизираното лице не е обосновало наличие на

изключението по чл. 62, ал. 2 от ППЗДДС и потвърдил РА и в тази му част.

По отношение на начислената лихва за забава.

За данъчен период м. 06.2014 г., м. 08. 2014 г. и м. 02.2015 г. е начислена лихва за забава в размер на 4 098,62 лв. за декларираните, но не внесени в срок задължения. При липсата на представени от жалбоподателя доказателства за внесени в законоустановения срок суми РА е потвърден с решението на Д ОДОП и в тази му част като законосъобразен.

За установените задължения по ЗКПО, в хода на ревизионното производство е установено, че ревизираното лице е реализирало приходи от извършени услуги, с получател дружеството И. ГМБХ, Швейцария, във връзка със сключен между страните Договор №1028/2012 от 16.01.2012 г. [фирма] се е съгласил да извършва консултантски и експертни услуги; маркетингови проучвания, включително чрез интернет за производители и продукти, предоставяне на техническа информация и каталожни данни на продуктите; маркетингови изследвания на пазара на банкови продукти, електронни системи и компоненти, утвърдени производители в областта и по съответни региони; развойни дейности и проектиране в областта на банкови карти и свързани продукти, устройства, софтуер, системи и приложения; обслужване на online заявки и клиентски поръчки, информационно обслужване на клиенти; поддържане на електронна поща, актуализиране и поддържане на интернет страници; организиране на информационни услуги за продукти актуално поддържане на приложен системен софтуер в/след гаранционен срок на продукти. Във връзка с така сключения договор ревизираното лице е издало 15 фактури на обща стойност 192 741,81, като плащанията са извършени по банков път по сметка на ревизираното лице в [фирма] и в [фирма]. През 2013 г. ревизираното лице е издало във връзка със същия договор фактури на обща стойност 222 756,49 лв. През 2014г. и 2015г. от дружеството са издадени още шест фактури, съответно в общ размер на 27 397,62 лева и 67 915,68 лева, Плащанията са извършени отново по банков път, а сумите са осчетоводени по дебита на сметка 5041 и кредита на сметка 4111.

След направена проверка и анализ органите по приходите са установили, че през 2014 г. [фирма] не е осчетоводило реализирани приходи от продажби на метални конструкции и термопанели по фактури №20000002726 от 01.06.2014 г. и №20000002824/30.06.2014 г. с данъчна основа в размер общо на 50 250,00 лв. и ДДС в размер общо на 10 050,00 лв., с получател [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Констатациите на проверяващите

били, че дружеството през 2014г. е сторнирало реализирани приходи в размер на 82 586,00 лв.

По време на проверката от страна на дружеството е представена и справка за собствени/наети пътни превозни средства, относно предназначението на автомобилите е посочено – служебен представителни цели, продажба, за части. В полето за начислени разходи за изхажяване, ремонт и експлоатация не са посочени начислени такива разходи. Констатирано било, че жалбоподателят не е начислявал и внасял данък върху представителните разходи и данък върху разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност.

Органите по приходите установили съответните разходи на ревизираното лице по години като за 2012 г. е установено е, че по дебита на сметка 602 - Разходи за външни услуги [фирма] е отразило разходи общо в размер на 98 980,00 лв.; за 2013г. по дебита на сметка 601 - Разходи за материали [фирма] е отразило разход в размер на 29 193,25 лв. по фактури №1358/11.03.2013 г. и №1400/11.05.2013 г. на [фирма] с предмет „кафе“, а по сметка 602 - Разходи за външни услуги е отразило разходи по доставчици и фактури; за 2014 г. е установено, че по дебита на сметка 602 - Разходи за външни услуги [фирма] е отразило разходи в размер общо на 11 500,00 лв. от доставчици и по фактури и за 2015 г. е установено, че по дебита на сметка 601 - Разходи за материали и сметка 602 - Разходи за външни услуги [фирма] е отразило разходи в размер общо на 228 697,09 лв. от доставчици и по фактури. Констатирано е и, че по дебита на сметка 603 - Амортизации [фирма] е осчетоводило разходи за амортизации на оборудване, придобито по фактура №[ЕГН]/14.07.2014 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], в размер на 12 000,00 лв.

С решение № 1029/30.06.2017г. на и.д.директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (Д „ОДОП“) при Централно управление на НАП- С. и при отчитане на изложените в жалбата по административен ред възражения срещу РА в частта на извършеното на основание чл. 78 от ЗКПО увеличение на финансовия резултат на дружеството със 140 215,05 лв. за 2012 г.; 222 756,49 лв. за 2013 г.; /27 397,62 лв. + 82 586,00 лв. + 50 250,00 лв./ за 2014 г. и 16 460,89 лв. за 2015 г. с РА е прието за необосновано и РА в тази му част е отменен.

По отношение на определените лихви върху невнесени в срок авансови вноски в размер на 82,11 лв. за 2012г. и 2015г. при липсата на конкретни възражения от жалбоподателя и непредставяне на доказателства, решаващия орган е приел РА за законосъобразен и го е потвърдил в тази му част.

На основание чл.26 т.2 от ЗКПО, за 2012г. с РА ревизиращият орган е увеличил финансовия резултат за 2012 г. със стойността на отчетения разход по фактурите на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], в размер общо на 98 980,00 лв.

За 2013г. , с оглед констатациите в РА в частта за определянето на задълженията на дружеството по ЗДДС, ревизиращият орган е заключил, че няма доказателства за реално извършени доставки на услуги по описаните по-горе фактури - фактури №1358/11.03.2013 г. и №1400/11.05.2013 г. на [фирма] с предмет „кафе“, по фактури №1041/12.02.2013 г., №1044/22.02.2013 г. и №1046/09.03.2013 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК],. на обща стойност 32 835,00 лв. с предмет: „разходи за охрана на автокомплекс и на офис“ и по фактура № [ЕГН]/21.11.2013 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на стойност 2 750,00 лв. с предмет: „почистване на автокомплекс“. Поради това, на основание чл. 26 т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 16 ал. 1 и чл. 10 от с. з., ревизиращият орган е увеличил финансовия резултат за 2013 г. със стойността на отчетения разход по фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма], общо в размер на 64 778,25 лв.

За 2014 г., във връзка с направените констатации в РА за определяне на задълженията по ЗДДС на ревизираното лице по доставките по фактура №40/05.02.2014 г; на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на стойност 6 500,00 лв. с предмет: „почистване на офис и автокомплекс“ и по фактура №30/05.02.2014 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на стойност 5 000,00 лв. с предмет: „охрана на автокомплекс“, както по фактура 3 №[ЕГН]/14.07.2014 г., издадена от [фирма], в размер на 5 000,00 лв. за липса на доказателства за реално извършени доставки на услуги по описаните по-горе фактури, издадени от посочените дружества, на основание чл. 26 т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 16 ал. 1 и чл. 10 от с. з., ревизиращият орган е увеличил финансовия резултат със стойността на отчетения разход по фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма], общо в размер на 16 500,00 лв.

За 2015г. счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение със стойността на доставките на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] общо в размер на 236 252,74 лв.

При оспорването на РА по административен ред, решаващия орган е приел за правилни и законосъобразни действията на органите по приходите по отношение на преобразуването на финансовия резултат за 2012г., 2013г. и за 2015г. със стойността на фактурите, издадени от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма], като за 2012г. по

реда на чл. 26 т. 2 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат се преобразува в посока увеличение със стойността на доставките на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], в размер на 63 730,00 лв. На основание чл. 54 ал. 1 от ЗКПО финансовият резултат е намален със сумата от 44 170,56 лв. като данъчният финансов резултат е определен в размер на 82 473,25 лв. печалба, а дължимият корпоративен данък в размер на 8 247,33 лв.

За 2013 г. по реда на чл. 26 т. 2 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е преобразува в посока увеличение със стойността на доставките на [фирма], в размер на 29 193,25 лв. На основание чл. 54 ал. 1 от ЗКПО финансовият резултат се намален със сумата от 62 343,35 лв. Д. финансов резултат е определен в размер на 59 708,10 лв. печалба, а дължимият корпоративен данък в размер на 5 970,81 лв.

За 2015г. по реда на чл. 26 т. 2 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е преобразуван от решаващия орган в посока увеличение със стойността на доставките на [фирма], в размер на 43 149,00 лв. без намаление на резултата. Д. финансов резултат е определен в размер на 48 603,66 лв. печалба, а дължимият корпоративен данък е определен в размер на 4 860,37 лв.

По делото са приети писмените доказателства, представени от ответника с административната преписка. В хода на съдебното производство, е допусната и съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, изготвена от вещото лице П. Д. К., изслушана по настоящето дело. На вещото лице е поставена задача да установи по какъв начин са отразени в счетоводството на [фирма] стоките, предмет на доставка по процесните фактури и дали правилно е извършено осчетоводяването. На експерта е поставена задача да определи има ли данни за извършено разплащане между страните по процесните фактури и как е осъществено- в брой или по банков път, както и да определи как са отразени в счетоводството на доставчиците стоките, предмет на доставки на процесните фактури. Вещото лице е следвало да установи и отговарят ли фактурите на изискванията на Н.. Поставена е задачата и според наличната документация при доставчиците и при [фирма] да се отговори може ли и за коя сметка е извършван транспорт на стоките, разполагали ли са доставчиците с кадрова обезпеченост и техническа възможност да ги осъществят. Експертът е следвало да установи кои са предходните доставчици на стоките, предмет на доставка, както и да даде отговор на въпроса как са реализирани от [фирма] закупените стоки по процесните фактури.

От експерта са направени необходимите проучвания и изчисления, като в

експертизата е посочено, че процесните фактури притежават реквизитите по Закона за счетоводството. Сочи се, че от предоставените от доставчиците счетоводни и придружителни документи не се установява да има такива, удостоверяващи транспорта на процесните стоки. В заключението си вещото лице констатира, че предвид липсата на индивидуализиращи данни на фактурата на предходния доставчик не може да се направи категоричен извод на въпроса „Има ли съответствие между стоките наличности у доставчиците, изразяващи се получени от него доставчици количества и стоките, които същите са предоставили на [фирма] по процесните фактури. Експертът прави и подробно описание как са отразени в счетоводството на ревизираното лице стоките и правилно ли е извършено осчетоводяването.

Съдът прие изслушаното експертно заключение като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото.

Въз основа на събрания доказателствен материал, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена е в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

РА е издаден от органа по компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК – от възложителя на ревизията и от ръководителя на ревизията. Спазени са изискванията за форма на РА, като същият съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с електронни подписи от издателите му.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство, като в тази връзка, както в жалбата, така и в хода на съдебното производство конкретни възражения от страна на жалбоподателя не бяха направени.

Относно материалната законосъобразност на РА правният спор се свежда до това законосъобразно ли органите по приходите са отказали право на данъчен кредит. В жалбата срещу РА в тази му част жалбоподателят отново не излага конкретни доводи, с изключение на наименованията на конкретно посочени 5 доставчика.. Такива не сочи и в позицията си по същество.

За да се признае на получателя по облагаема доставка правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 от ЗДДС, следва кумулативно да са изпълнени две предпоставки - лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, и реално осъществена доставка

на тези стоки или услуги. Доколкото по делото е безспорно изпълнението на формалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит, а отказът на органите по приходите на признаят това право е обусловен от извода за липса на доставка, именно това е релевантният факт, който подлежи на установяване. Наличието на доставка е положителен факт, който подлежи на доказване от жалбоподателя, тъй като същият черпи от него изгодни за себе си правни последици.

В случая се касае за доставка на услуги. По своята същност доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и/или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност. За да е налице доставка на услуга, е необходимо да има доказателства за нейното извършване конкретно от изпълнителя по договора, респективно от подизпълнителя и предаване на резултата от същата на получателя по доставката. Затова по категоричен начин трябва да се докаже, че услугите действително са извършени от сочения във фактурата доставчик. Събраните по делото доказателства обаче са недостатъчни и не позволяват да се направи такъв извод, поради което обосновано органите по приходите са приели, че посочените доставчици не са осъществили фактурираните доставки. В тази връзка съдът приема за правилни изводите на органите по приходите за липса на условията на чл.71 т.1 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по подробно посочените по горе в настоящето решение фактури, доставчици и данъчни периоди, а именно по отношение на доставките от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма], по които е отказано право на данъчен кредит в размер на 27 214,45 лв. за данъчни периоди м.03.2012г., м.02.2012г., м.10.2012г., м.11.2012г., м.03.2013г., м.08.2015г., и м.09.2015г..

По отношение на отказаното право на приспадане на право на данъчен кредит на основание чл.70 ал.1 т.4 от ЗДДС съдът намира, че с оглед основната дейност на жалбоподателя, която не е в обхвата на чл.70 ал.2 от ЗДДС, липсата на представени доказателства за използването им в основната дейност на жалбоподателя, законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните доставки на [фирма] по фактури № 1...21420/03.09.2014г. с данъчна основа 1 333,33 лв. и ДДС 266,67 лв. и за данъчни периоди м.09.2012г., м.12.2012г. е м.12.2013г. по фактура 10390/30.09.2012г., № 11474/23.12.2012г. и № 16791/04.12.2013г. с данъчно основа общо в размер на 3 746,95 лв. и ДДС в общ размер 749,39 лв. с доставчик [фирма] . В тази връзка от страна

на жалбоподателя не са ангижирани допълнителни доказателства, нито са направени конкретни възражения с жалбата и в хода на съдебното производство.

Във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.70 ал.1 т.3 от ЗДДС по фактура № 611/21.12.2014г., издадена от [фирма] жалбоподателя не ангажира доказателства и не сочи доводи. При необосноваване на изключението по чл.62 ал.2 от ЗДДС настоящия състав споделя изводите в оспорения акт за липса на предпоставките за прилагане на правото на данъчен кредит по тази фактура в размер на 180,12 лв.

Като краен извод на изложеното дотук, съдът приема, че по делото не е доказано действителното получаване на услугите по фактурите от посочените доставчици и поради това не следва да му бъде признато правото на приспадане на ДДС по тях. Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер, начислени за данъчен период м.06.2014г., м.08.2014г. и м.02.2014г. в размер на 4 098,62 лв. за деклариращи, но невнесени в срок задължения.

В частта по ЗКПО жалбоподателя не излага също конкретни доводи и не ангажира никакви доказателства. Съдът намира за законосъобразни изводите на органите по приходите съобразявайки че разпоредбата на чл. 26 т. 2 от ЗКПО. сочи, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

В тази връзка са относими и разпоредбите на чл. 16 от ЗКПО, третиращи случаите на отклонение от данъчно облагане. По силата на чл. 16 ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително. между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16 ал. 2 т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се счита и заплащането на възнаграждения и обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Настоящият случай попада в хипотезите на чл. 16, ал.1и ал.2, т. 4 от ЗКПО. С оглед на това действията на органа по приходите в частта на преобразуването на финансовия резултат за 2012 г., 2013 г. и

2015 г. със стойността на фактурите на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], се явяват правилни и законосъобразни.

При този изход на делото, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски следва да бъде отхвърлена. Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено за сумата от 2 679 лева, изчислена по реда на чл.8 ал.1 т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения..

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III-то отделение, 66 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221516003190-091-001/17.02.2017г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., в частта, в която е потвърден с Решение № 1029/30.06.2017 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП сумата от 2679 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: